

Előterben a szakmaiság

Tisztelt Tagtársaim! Az Egyesület mögöttünk hagyott, a rossz körülményekben is eredményes esztendejéről főtítkáruk adott áttekintést decemberben. Minden elismerésem azoké a tisztségviselőinké és alkalmazottainké, akik elkötelezett kitartással, kreativitással vitték tovább programjainkat, emellett biztosították a működésünk alapját adó kapcsolattartás feltételeit a vírushelyzet korlátai között. Különös kihívást jelentett a szabályos elnökválasztás, valamint a Díjbizottság működésének elősegítése. Köszönet mindezért!

A turizmus válsághelyzetében, erdeink látogatottsága korábban nem tapasztalt mértékben növekedett. Közjóléti fejlesztéseink és programjaink sikerrel szolgálták ki a felfokozott igényeket, emellett hangsúlyosan megmutatkozott az erdő és az erdészek társadalmi szerepe. Bízom abban, hogy ez is egyre szélesebb körben lesz nyilvánvaló és elismert eredményünk.

Egy még mindig akadályokkal nehezített évkezdetről kell előre tekintelnünk. Jelmondatunk első tagja a *Szakértelem*. Azt gondolom, hogy az OEE hangsúlyait ma különösen indokolt a szakmaiságunkra helyezni.

A *környezeti változások* világméretű problémakörének kezelésében, naponta elemzett kérdés az erdők széntároló képességének növelhetősége. A helyzet javításában az erdészeknek kitüntetett szerepe van. Még nagyobb teljesítményt kell felmutatnunk az erdőtelepítési és fásítási programokban – amelyek során lehetőség nyílik a gazdákkal és a településekkel kiépülő kapcsolataink megerősítésére is.

Harmadik éve már, hogy a *fapiac* nehézségei minden ágazati szereplőt érintő gondokat jelentenek. Egyes gazdálkodók, erdészeti szolgáltatók pusztta túlélése is kérdésessé vált. Amellett, hogy bízunk a gazdasági ciklusokból valószínűsíthető fellendülésben, az OEE is jobban hozzáteheti a képességeit a piaci tájékozottság javításához, a szükséges együttműködések és az alkalmazkodás elősegítéséhez.

Meg kell tanulnunk – és tanítanunk – alkalmazni, az erdészgyakorlat javára fordítani a *változó jogszabályi környezet* adta lehetőségeket. Az Erdőtör-

vény és végrehajtási rendeleteinek frissen hatályos rendelkezései mellett, sarkalatos változásokat élünk meg a szakszemélyzet, a szakirányítás és a szaktanácsadás működésének szabályozásában. Úgy gondolom, az Egyesületnek a hagyományaihoz méltó háttérszerepet kell vállalnia az ágazat korszerűsítésében.

Megkerülhetetlen kérdés a *felső- és középfokú képzésünk* jövőképe a változó világban. Azt remélem, hogy a Soproni Egyetemért Alapítvány fennhatósága lehetőséget ad az elkerülhetetlen megújulásra. A közös fenntartó alatt továbbműködő szervezetekkel minden korábbinál eredményesebb kapcsolatokat tervezünk kialakítani. Ez kölcsönösen szolgálja

majd az erdészeti felsőoktatás és kutatás, valamint Egyesületünk európai színvonalú működését. Nyitnunk kell a tavaly megalakult öt agrárszakképzési centrum irányába is.

A korábbi eredményeinkre alapozott optimizmussal, szakmai vonalon is az egyik legfontosabb feladatunknak tekintem a *nemzetközi kapcsolataink* fejlesztését.

Hasonló súlyú tennivalónk, továbblépni az informatikai képességeink területén. Mindezekben elsősorban a *fiatalabb generációnk* fokozott közreműködésére számítok – akiknek a felkarolásában szintén előbbre kell lépnyünk.

A klasszikus egyesületi életből most három dolgot helyeznék előtérbe. Az egyik a Kárpát-medencei léptékű működésünk – csoportjaink közösségi életének támogatása, és a járványügyi helyzet adta fizikai korlátozások ellenére, az anyaországi kapcsolataink erősítése.

A másik a szakmai műhelyeink, a szakosztályok aktivitásának és teljesítményének fokozása, a címben is kiemelt céljaink érdekében.

A harmadik a személyes kapcsolataink ápolásának fontossága a vírushelyzet nehézségei között. Itt elsősorban a digitális kommunikáción kívül élő, idős tagtársaink felkarolására hívom fel a figyelmet.

Összefoglalva, határozottan biztatom a tagjainkat, tisztségviselőinket a tevékenységünk szakmaiságának erősítésére. Meggyőződésem, hogy jó úton járunk. A várható további nehézségek leküzdéséhez, erőt meríthetünk az elmúlt évtized közös sikereiből.

Bízom abban, hogy a friss kiadású Trianon-könyvünk február végéig minden tagtársunk asztalára odakerülhet.

Mindnyájunknak sikeres, egészségben gazdag Új Esztendőt kívánok!

Kiss László
elnök

Minden OEE-taghoz eljut a Trianon-kiadvány!

2020 decemberében, a trianoni emlékvégén, több mint két évig tartó kutatói és szerkesztési munka befejeztével, megjelent a békediktátum erdőgazdálkodási hatásait bemutató egyesületi, centenáriumi kiadvány.

A kötetben fiatal történész-levéltáros-muzeológus szerzőgárda mutatja be, a legfrissebb forráskutatási eredmények tükrében, Trianon valódi arcát, a magyar erdőgazdaságra gyakorolt sokrétű hatásait, a veszteségek mélységét és a már megcsönkolt határok közé szorult, jövőt kereső út első lépéseit, ezzel is tisztelve a korszakban élt erdész elődök emléke előtt.

Az Egyesület vezetésének már a kiadvány tervezésekor is kiemelt célja volt, hogy a centenáriumi emlékező kiadvány minden egyesületi tag könyvespolcára felkerüljön. Ennek megvalósítása érdekében, az OEE Titkársága szervezésében, a helyi csoportok hathatós bevonásával, illetve, ahol szükséges, az állami erdőgazdaságok segítségével, legkésőbb február végéig minden tagunk kézbe veheti majd – reméljük haszonnal forgatva – az OEE Trianonra emlékező jubileumi kötetét.

Országos Erdészeti Egyesület

